

ČO JE MOJA ÚLOHA V TOMTO ŽIVOTE?

Hľadanie skutočného poslania s psychofonetikou

Text: Yehuda Tagar

Preklad: Silvia K. Galatová

„To, čo robím, som ja. Na to som prišiel.“

Gerald Manly-Hopkins

“Moja súčasná múdrosť nie je dost’ múdra, aby ma viedla v mojej neznámej budúcnosti.

Musím ísť hlbšie, aby moja súčasná múdrosť bola relevantná pre môj budúci život”

Yehuda Tagar

Rodíme sa s vážnym zámerom pre tento život. O tom som presvedčený. Ľudské bytosti vedú životom dva hlavné impulzy. Prvý je inštinkt a túžba prežiť, ktorú máme spoločnú so všetkými pozemskými zvieratami. Druhá hnacia sila je pranie, vnútorná potreba spomenúť si – objaviť dôvod, prečo sme sa narodili, zmysel, úlohu, jedinečný ľudský potenciál, ktorý každý z nás prichádza naplniť. Možno je to ilúzia, možno neexistuje žiaden skrytý účel a zmysel ľudského života, možno naozaj ide len o to prežiť, rozmnožiť sa a zomrieť. Ale určite žijeme tak, akoby tento druhý impulz bol pre nás rovnako zásadný, ako inštinkt fyzického prežitia. Ľudský život a história sa bez neho nedá vysvetliť. Túžba nájsť zmysel života a životné poslanie je základná súčasť ľudskej konštitúcie.

Avšak ani jedno, ani druhé nedostávame automaticky od iných, aspoň nie v 21. storočí. Naši rodičia nám viac nemôžu diktovať, čo v živote budeme robiť. Tradícia, spoločenská trieda, kultúra, náboženstvo či očakávania okolia nemôžu dať nášmu životu zmysel. Komunikácia 21. storočia zabezpečuje, že každý môže nájsť inšpiráciu, vzory a nápady pre svoju budúcu profesiu z akéhokoľvek zdroja na celej Zemi na jeden klik. Jednotlivec sa stal sám sebe rodičom, učiteľom, vodcom a sprievodcom. Ciele nášho života, jeho zmysel a naše poslanie musíme nájsť a rozhodnúť sa pre ne sami.

Kedykoľvek v živote, uprostred ktorejkoľvek práce, profesie či vzdelávania, sa každý z nás môže zastaviť a opýtať sa sám seba: „Robím to, čo mám robiť v tomto živote? Je to, čo robím, tým pravým prejavom mojej skutočnej podstaty, potenciálu, úlohy v tomto živote?“ Na konci strednej školy či na začiatku univerzitného štúdia sa odpoveď na túto otázku očakáva od každého z nás. Je toľko možností (pre niekoho viac, než pre iných) a treba si vybrať. Ale jedna voľba niekedy nestačí. Kým si bol a čo ťa lákalo, keď si mal sedemnášť, nemusí byť to isté o 4 roky neskôr. A to, čo o sebe, svojej úlohe v živote a svojom povolání usudzuješ, keď máš dvadsať, nemusí byť rovnaké, keď máš tridsať, štyridsať, päťdesiat či šesťdesiat. V porovnaní s jednoduchšími životmi našich prarodičov dnes väčšina z nás žije viac než jeden život. Avšak nik zvonka nám nepovie, kto sme a aká je naša úloha. Kto som a aké je

moje poslanie v živote je jedno a to isté. Toto musí každý z nás objaviť sám a sám tomu dať smer.

Proces individualizácie naďalej akceleruje, stáva sa univerzálny a nedá sa zastaviť. Autorita, ktorá k ľuďom kedysi prichádzala z vonku prostredníctvom rodičov, kňazov či vodcov dnes spočíva v našej vlastnej intuícii, v našej vlastnej vnútornej autorite. Výber profesionálneho nasmerovania po prvý krát v živote, alebo aj potom neskôr, je pre väčšinu z nás prah, ktorý musíme prekročiť úplne sami.

Čo nás teda má viesť pri rozhodovaní o smerovaní našej budúcnosti, našej kariéry, nášho povolania? Toto rozhodnutie môže predurčiť naše životné naplnenie, našu finančnú situáciu, vzťahy, náš príspevok spoločnosti, v ktorej žijeme, prejavenie nášho hlbokého potenciálu. Každá voľba povolania ovplyvní budúci svet, o ktorom nám nikto nič určité nedokáže povedať.

Mnohé prístupy poradenstva pri voľbe povolania vytvárajú akési konceptuálne prepojenie našich súčasných schopností, nadania a ambícií s dostupným vzdelaním a profesionálnym výcvikom a súčasným trhom práce. Pokúšajú sa nájsť zhodu medzi tým, ako sa daná osoba javí dnes a s svetom, aký ho dnes poznáme. Problém s takýmto prístupom je v tom, že rozhodnutie, ktoré dnes urobím pri voľbe povolania, ovplyvní budúcnosť najmenej niekoľkých najbližších rokov, o ktorých nič neviem. Neviem, kto o niekoľko rokov budem, aký bude svet a trh práce. Moja súčasná múdrosť nie je dosť múdra, aby ma viedla v mojej neznámej budúcnosti. Musím ísť hlbšie, aby moja súčasná múdrosť bola relevantná pre môj budúci život.

V psychofonetickej neustále sa vyvíjajúcej metodológii sme vytvorili proces pre poradenstvo pri voľbe povolania, vďaka ktorému je možné dostať sa hlbšie, než na úroveň súčasného intelektuálneho uvažovania, ambícií a externého posúdenia dnešného trhu práce. Tento proces psychofonetického counselingu mobilizuje hlbšie a vyššie vnútorné vedenie v ľudskej duši a duchu, ktoré má šancu byť vysoko relevantné pre budúcu realitu človeka. Voláme ho aj „Skúmanie koreňov povolania“.

Som syn farmára. S otcom sme pestovali pomaranče. Ak chcete mať veľa dobrých pomarančov začiatkom zimy, vzorne sa starajte o korene stromov a pôdu, v ktorej rastú po celý rok, a najmä v lete, keď je sucho. Môj otec ma učil: „Syn môj, my nepestujeme ovocie. Pestujeme stromy. Keď sú stromy silné a zdravé, darujú nám ovocie. Aby boli stromy zdravé, potrebujú zdravé korene, ktoré rastú v bohatej pôde, s dostatkom výživy, vody a hnojiva.“ To isté platí pri hlbokom counselingu pri voľbe povolania. Ak chcete ovocie naplňajúcej, odmeňujúcej a obohacujúcej profesie a prácu, ktorá vám umožní vyjadriť váš hlboký potenciál, dobre sa postarajte o vaše rastúce korene osobného, sociálneho a duchovného rozvoja.

V psychofonetike sme vyvinuli proces na kultiváciu „koreňov povolania“ človeka. Psychofonetický poradca musí najprv identifikovať, že klient/-ka prichádza s témou povolania. Nie vždy je to zjavné hneď na začiatku sedenia. Ľudia prichádzajú s prosbou o pomoc v rôznych záležitostiach: vzťahy, emočné veci, reakcie, projekcie, rodičovstvo, trauma, zneužitie, detstvo či psychosomatické problémy. Avšak veľmi často sa pod vedomou témou, s ktorou klienti prichádzajú, skrýva hlbšia, skutočný dôvod, prečo sa cítia nešťastní. Tá sa odhalí až prostredníctvom procesu metodologickej empatie: Ešte som nenašiel svoju prácu, profesijné smerovanie, svoju úlohu v živote. Nič nemôže byť v poriadku, ak toto nie je naplnené. Ak poradca neodhalí včas, že témou klienta je v skutočnosti voľba povolania, nedôjde k posunu v ničom, o čom klient hovoril.

Akonáhle sa odhalí frustrovaná energia súvisiaca s povolaním, príde aj obrovská vlna vôle, ktorá bola potlačená spolu s témou povolania. Counseling pri voľbe povolania je totiž primárne záležitosť vôle. Vtedy ponúkame klientovi 3 otázky: 1) čo miluješ robiť? 2) čo vieš, že musíš urobiť? 3) čo vo svete ťa volá do služby? Odpovede na tieto otázky začnú prebúdať a oživovať vôľu klienta. Pozrime sa na ne bližšie.

1) Čo miluješ robiť? Táto otázka sa dotýka hlbokého citového života ľudskej duše, ktorý mohol doteraz byť potlačený, zablokovaný, či utlmený. V podstate sa dá na ňu odpovedať tromi spôsobmi: a) „Neviem, čo milujem robiť.“ – V tom prípade vstupujeme s klientom do procesu, v ktorom hľadáme, čo to je. Predtým, než to klient nájde, je zvyčajne potrebné konfrontovať a prekonať prejavy opaku lásky, života a radosti. b) „Viem, čo milujem robiť, ale nerobím to.“ – Našu lásku v akcii, lásku k činu samotnému, ktorá je normálna a zdravá povahová črta detí, môžu neskôr v živote zablokovať **sebaodmietnutie** a **sebanenávisť**. Ak objavíme blok medzi uvedomením a prejavom človeka, je potrebné v procese identifikovať, čo bráni klientovi prejaviť to, čo miluje robiť a potom konať na tom základe. c) „Viem, čo milujem robiť a robím to.“ – V takom prípade je jasné, že toto nie je koreň povolania, na ktorý sa treba zamerať a posúvame sa k ďalšej otázke.

2) Čo vieš, že musíš urobiť? Táto otázka sa dotýka vôle a sily, ktorá leží hlbšie pod povrchom bežného života, na ktorý je klient zvyknutý. V tomto prípade nemusí byť daný čin nevyhnutne nasmerovaný na niečo, čo bude v budúcnosti klientovou profesiou. Je to silný a zdravý prúd vôľového života. Je to prah sebazasvätenia: cesta do ďalekej krajiny, získanie akademického titulu, dobrodružstvo, na ktoré som sa nikdy nevydal, uchádzať sa o prácu, urobiť si poriadok v domácom chaose, udobriť sa s rodičmi, požiadať o odpustenie niekoho, komu som ublížil, vyznať lásku, človeku, ktorého milujem. Môže to byť čokoľvek, čo viete, že musíte urobiť, ale neurobili ste to. Väčšina ľudí vie, čo ich tu blokuje. Keď sa takýto čin v procese uzná a začne sa v tom smere konať, do aktívneho života vo svete sa uvoľní obrovská energia vôle a ovplyvní každý aspekt života, vrátane voľby povolania. Možno tu bude potrebné konfrontovať a pomocou novej odvahy premeniť **strach zo seba samého**.

3) Čo vo svete ťa volá do služby? Táto otázka sa priamo dotýka „volania“, ktoré sídli hlboko v duši. Nik sa nenarodil, aby žil len pre seba, a nik nenájde svoje pravé poslanie, ak sa zameriava len na svoje túžby. Je len jedna rodina: ľudstvo. A my v hĺbke srdca vieme, že skutočné poslanie je možné nájsť len prostredníctvom správneho, užitočného, láskyplného činu služby ľudstvu. Len cez čin dobrej služby iným môžeme dobre poslúžiť našej pravej duchovnej bytosti a nájsť našu pravú hodnotu a dôstojnosť. Pravé povolanie je pravá služba. V srdci to vieme všetci. Ale roky cynizmu, sarkazmu, negativity a podkopávania sebahodnoty dokážu vypestovať parazita **sebapochybnosti**: Kto som, aby som som slúžil ľudstvu? A vôbec, kto je ktokoľvek, aby slúžil ľudstvu? Čo na tom záleží, niekomu slúžiť? Aký to má zmysel? Toto je hlas sebapochybnosti, zahrabaný hlboko v pokrivenom myslení, ktorý čokoľvek hodnotné premení v nič. V tomto procese je potrebné sebapochybnosť úplne konfrontovať a prekonať prostredníctvom prebudenia tvorivosti klienta, ktorá je presným opakom sebapochybnosti.

Ak chceme prebudiť k životu korene skutočného poslania človeka, je potrebné premeniť sebanenávisť na sebalásku, strach zo seba samého na odvalu a sebapochybnosti na tvorivosť. Zdravé, živé korene umožnia zdravému, živému

stromu rodiť dobré plody. Tak je to so stromami aj s ľudským povoláním. Stromy poznajú svoje poslanie skôr, než zo semienka vyrašia do zeleného výhonku. Ľudia musia svoje poslanie nájsť prostredníctvom vedomého úsilia.

Na to, aby človek získal poradenské zručnosti, ktoré pomôžu ľuďom vytvoriť praktický proces na znovuoživenie troch koreňov povolania, je nevyhnutné absolvovať profesionálny psychofonetický výcvik. Avšak povedomie o troch potencionálnych otázkach súvisiacich s voľbou povolania a sila, ktorú je možné vytvoriť prostredníctvom ich zodpovedania, je tu pre každého, kto hľadá svoje skutočné povolanie.

Yehuda Tagar je kouč, poradca, psychoterapeut, konzultant a medzinárodný tréner, zakladateľ psychofonetiky, metodickéj empatie, humanizácie pracoviska, Medzinárodného psychofonetického inštitútu a PACE – Akadémie psychosofie pre Strednú Európu. Vede profesionálny psychofonetický výcvik na Škole empatie v Bratislave a v Košiciach a diplomovaný seminár Holistický counseling pre pracovisko na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. <https://linktr.ee/yehudatagar>